

กัมพูชา: กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แบ่งตามประเภทแหล่งน้ำ ได้ 3 ประเภท คือ แม่น้ำ ทะเลสาบ และอ่างเก็บน้ำชายฝั่ง

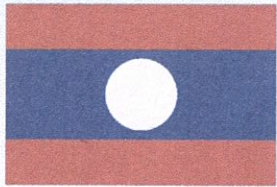
บรูไน: ไม่มีกฎหมายกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำโดยตรง

ไทย: กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการใช้น้ำประกอบกับพื้นที่แหล่งน้ำ มาตรฐานคุณภาพน้ำใต้ดิน มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล

เวียดนาม: กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการใช้น้ำ

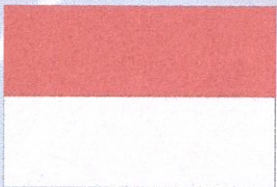
ลาว: อยู่ระหว่างการกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำ

มาตรฐานคุณภาพน้ำ (Water Quality Standard)

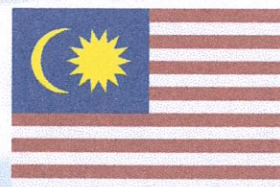
ที่มา : โครงการศึกษาเพื่อปรับปรุงและพัฒนามาตรการทางกฎหมายสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จัดทำโดย กรมควบคุมมลพิษร่วมกับสถาบันสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สิงคโปร์: ไม่กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำ แต่มีมาตรฐานน้ำทิ้งที่เข้มงวดมาก

อินโดนีเซีย: กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน 4 ประเภท โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการใช้น้ำ คือ น้ำใช้เพื่อบริโภค น้ำใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการบริโภค น้ำใช้ในการประมงปศุสัตว์ และน้ำใช้ในการเกษตร อุตสาหกรรม

มาเลเซีย: กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน 5 ประเภท คือ แหล่งน้ำอนุรักษ์ แหล่งที่มีความอ่อนไหวต่อพันธุ์สัตว์น้ำ แหล่งที่สัมผัสกับร่างกายคนได้ แหล่งที่ต้องคุมการบำบัดเข้มงวด แหล่งที่ใช้ด้านชลประทาน

พม่า: อยู่ระหว่างการกำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำ

ฟิลิปปินส์: กำหนดมาตรฐานคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการใช้น้ำ ประกอบกับพื้นที่แหล่งน้ำ เช่น มาตรฐานคุณภาพน้ำเพื่อใช้ดื่มในกลุ่มน้ำดื่มครองตามธรรมชาติ แหล่งน้ำสำหรับนันทนาการที่สัมผัสร่างกายมนุษย์ ฯลฯ